

FRONTA NA KAPRA

Vánoční hra

Julie Petrecká

Poznámka:

Paní Málkovou musí hrát dospělý (nebo nějaké starší dítě, aby to umělo zahrát), také kapry prodává dospělý. To všechno organizačně zjednoduší. Měli jsme také starší dítě na vypouštění aut a Nikolka (je také starší), sebrala odhozené věci pí Málkové a pověsila je zpátky. Do aut jsme posadili děti, které špatně mluví, byli to kluci a moc se jim ta role líbila. Vyrobili jsme je z kartonových krabic a oni si je drželi okýnkama na těle.

Na scéně je také „obrazovka“, v které se bude odehrávat „televizní program“.

Stojí se v řadě, paní Málková uprostřed.

Mart'as: DOBRÝ DEN, PROSÍME O KLID.

Chvilí ticho

Zbyněk: DNEŠNÍ VÁNOČNÍ PŘEDSTAVENÍ MÁ NÁZEV FRONTA NA KAPRA.

Úklona

Paní Málková má brýle na čtení a televizní program v ruce (nějaký výraznější).

Anička: PANÍ MÁLKOVÁ MILUJE VÁNOCE.

Terezka: HLAVNĚ TU VÁNOČNÍ ATMOSFÉRU.

Tadeášek: OZDOBENÝ STROMEČEK.

Tomášek: CUKROVÍ.

Lukáš: POHÁDKY.

Míša: A VÁNOČNÍ PROGRAM V TELEVIZI VŮBEC.

Naty: JEDINÉ, CO PANÍ MÁLKOVÉ DOKÁŽE VÁNOCE POKAZIT, JE PANÍ VORÁČKOVÁ.

Mart'as: UŽ DESET LET JI POTKÁVÁ VE FRONTĚ NA KAPRA.

Karča: PANÍ VORÁČKOVÁ JÍ POKAŽDÉ VYPRÁVÍ O BOHU A JEHO SYNU JEŽÍŠI.

Adélka: A ANI PANÍ MÁLKOVÁ NEVÍ, PROČ JÍ TO VŽDYCKY POKAZÍ NÁLADU.

Anička: SNAD PROTO, ŽE TY ŘEČI O HŘÍCHU A SMRTI NA KŘÍŽI K VÁNOCŮM NEPATŘÍ?

Paní Málková studuje program a podívá se nadšeně do obecnstva: DÁVAJÍ VÁNOČNÍ KONCERT DĚTSKÉHO PĚVECKÉHO SBORU. JDU SI ZAPNOUT SVOJI PLAZMOVOU TELEVIZI.

Děti úprk za televizi. Adélka má za zády triangel.

Paní Málková si sedne na židli, zapne televizi a sleduje. Děti se trochu vykloní z obrazovky a rozpustile zpívají „Nesem vám noviny“, při druhé sloce paní Málková usíná. Nikolka s hedvábnými šátky kolem ní krouží a gestikuluje na děti, aby zmlkly. Děti zpívají šeptem a stále rozpustile.

Niolka tiší i obecnstvo: PŠT! PŘICHÁZÍ SEN! TIŠE, AŤ HO NEVYPLAŠÍTE. *Niolka odejde a paní Málková trochu chrápe. Děti došeptají. Adélka vystrčí ruku s trianblem a hlasitě udeří. Paní Málková se s leknutím vymrští ze židle, děti se s chichotáním schovají dolů pod televizi, televizní program padá na zem. Paní Málková se obrátí k obecnstvu, podívá se na hodinky a řekne:*

Paní Málková: MUSÍM PRO KAPRA!

Děti se jdou seřadit do fronty, zatímco si paní Málková pomalu bere čepici, šálu a viditelně zavěšenou typickou síťovku, notuje si Purpura na plotně... a jde se postavit do fronty. (Lukáš, Anička, Miša, Terežka, Zbyněk, Mart'as, paní Voráčková (Karča)). Za zády paní Voráčkové ukazuje obecnstvu a šeptá: TO JE VONA! VORÁČKOVÁ! Z toho šeptání se zakucká, až se paní Voráčková otočí.

Paní Voráčková: DOBRÝ DEN, PANÍ MÁLKOVÁ!

Paní Málková: DOBRÝ DEN, PANÍ VORÁČKOVÁ! *(ne zrovna nadšeně)*

Paní Voráčková: TO JSEM RÁDA, ŽE VÁS VIDÍM! TAK CO? UŽ JSTE SE ROZHODLA?

Paní Málková: ANO, SAMOZŘEJMĚ! ŠUPINÁČ, TAK TŘI KILA! *(ukazuje rozměr rukama)*

Paní Voráčková: ALE NE! MYSLÍM, JESTLI UŽ JSTE SVŮJ ŽIVOT ODEVZDALA BOHU!

Paní Málková: JÁ MYSLÍM, PANÍ VORÁČKOVÁ, ŽE NA TYHLE VĚCI BUDE DOST ČASU V DŮCHODU, NE?

Mezitím Tadeáš s Tomáškem občas projedou skrz pódium jako auta.

Mart'as: A CO KDYŽ SE TOHO NEDOŽIJETE? *(Každé dítě, které mluví, se vykloní z řady a podívá se na paní Málkovou. Po její odpovědi se zařadí.)*

Paní Málková: PROSÍM VÁS, A CO BY SE MI MOHLO STÁT?

Paní Voráčková: JÁ JEN, ŽE BY SE VÁM ULEVILO, KDYBYSTE VĚDĚLA, ŽE BŮH VÁM VAŠE HŘÍCHY ODPUSTIL.

Paní Málková: JAKÉ HŘÍCHY, PANÍ VORÁČKOVÁ? JÁ JSEM OBYČEJNÁ SLUŠNÁ ŽENSKÁ, NIKOMU JSEM NIC NEUDĚLALA!

Lukáš: NIKDY?

Paní Málková *hlasitě:* NE!

Zbyněk: NEZABILA JSTE?

Paní Málková: SAMOZŘEJMĚ, ŽE NE!

Anička: NEKRADETE?

Paní Málková: NE!

Odchází Lukášek z fronty s kaprem v síťovce.

Mart'as: NEPODVÁDĚLA JSTE?

Paní Málková: ANI NE...

Míša: NEJSTE NIKDY VZTEKLÁ A PROTIVNÁ?

Paní Málková: NĚKDY...

Odchází Anička z fronty

Tereзка: POMLOUVÁTE?

Paní Málková: *tiše* ASI TROCHU JO.

Odchází Míša z fronty

Zpívá se 1. sloka: Každý člověk bez rozdílu... (při zpěvu se všechny děti otočí na Paní Málkovou, ta se tváří otráveně, po dozpívání se zase dají ve svých rolích do pohybu)

Odchází Tereзка z fronty

Paní Voráčková: VŠICHNI POTŘEBUJEME ODPUŠTĚNÍ. A TO NÁM BŮH NABÍZÍ. PÁN JEŽÍŠ UMŘEL ZA VAŠE HŘÍCHY NA KRÍŽI.

Odchází Mart'as z fronty a při odchodu říká:

Mart'as *prosebně:* UVĚŘTE TOMU, PANÍ MÁLKOVÁ.

Zbyňd'a říká při odchodu:

Zbyněk: NEZTRÁCEJTE ČAS!

Odejde i paní Voráčková a při odchodu: NASHLEDANOU, PANÍ MÁLKOVÁ! a paní Málková se taky rozloučí, dostane kapra, kouká se na kapra do síťky a říká: TY JSEŠ ALE MACEK, DOMA TĚ DÁM DO VANY, ZASE BUDE DOBŘE... dojde tak k pomyslné silnici, kde předtím jezdila auta, a ta ji srazí (čelní náraz). Zařve, odhodí síťovku a upadne na zem. Nenápadně si sundá čepici a šálu.

Dva andělé (Adélka a Naty) zvedají paní Málkovou.

Paní Málková: DĚKUJI VÁM, DĚKUJI VÁM.

Odvádějí paní Málkovou na židli čelem k obecnstvu a stoupnou si vedle ní každá po jednom boku. Paní Málková se rozhlíží:

Paní Málková: PRIMA NEMOCNICE.

Naty (1. Anděl): TO NENÍ NEMOCNICE.

Paní Málková: VÍTE, SRAZILO MĚ AUTO. POTŘEBUJI DOKTORA.

Adélka (2. Anděl): VY HO UŽ, PANÍ MÁLKOVÁ, NEPOTŘEBUJETE.

Paní Málková se zamyslí, pak vážně: AHA! *Po chvíli řekne:* A TO TO ZASE TOLIK NEBOLELO. LIDI S TOU SMRTÍ NADĚLAJ! TAKŽE VY JSTE...*(ukazuje na anděle)*

Naty (1. Anděl) přikývne: ANDĚLÉ.

Paní Málková: A CO SE TADY BUDE DÍT?

Adélka (2. Anděl): AŽ NA VÁS PŘIJE ŘADA, ZAVOLAJÍ VÁS DOVNITŘ. *(ukáže do strany)*

Naty (1. Anděl): TAM SEDÍ NA SVÉM TRŮNU SPRAVEDLIVÝ BŮH.

Paní Málková: TAK JESTLI JE SPRAVEDLIVÝ, TAK TO SE NEMÁM ČEHO BÁT. JÁ JSEM NIKDY NIKOMU NEUBLÍŽILA.

Chvilé ticha.

Adélka (2. Anděl): TO BUDETE PRVNÍ.

Paní Málková znejistí: CHCETE ŘÍCT, ŽE TAM JEŠTĚ NIKDO NEOBSTÁL?

Naty (1. Anděl): ZNÁTE JEŽÍŠE Z NAZARETU? TO JE SYN NAŠEHO BOHA. NARODIL SE JAKO ČLOVĚK – O TOM JSOU PŘECE TY VAŠE VÁNOCE.

Adélka (2. Anděl): A ZA CELÝ SVŮJ ŽIVOT NEZHŘEŠIL. PROTO TAKY JEN ON MOHL ZAPLATIT SVÝM ŽIVOTEM ZA HŘÍCHY VŠECH LIDÍ. I ZA TY VAŠE, PANÍ MÁLKOVÁ.

Naty (1. Anděl): A NA VÁS BYLO JEDINÉ – UVĚŘIT TOMU!

Paní Málková nešťastně: ALE PROČ MI TO NIKDO NEŘEKL?

Naty (1. Anděl): A CO PANÍ VORÁČKOVÁ?

Adélka (2. Anděl): POSLEDNÍCH DESET LET VE FRONTĚ NA KAPRA. PAMATUJETE?

Paní Málková: ALE, ALE, POCHOPTĚ, O VÁNOCÍCH POSLOUCHAT TAKOVÉ VÁŽNÉ VĚCI, BYLO MI TO PROTIVNÉ. A JÁ TAM PROSTĚ NEPŮJDU...

Mohutný hlas a vrzání velkých dveří: DALŠÍ, PROSÍM...

Adélka (2. Anděl): POJĎTE, PANÍ MÁLKOVÁ, TADY UŽ NEMÁTE NA VYBRANOU...

PM: NĚ!! (*padne na kolena*)

Andělé pryč, děti do televize, Niki pobíhá kolem se šátky. Děti zpívají už vážně nějakou koledu. Paní Málková se jakoby probere a postaví se. Jde k televizi a chvíli na ni kouká, vypne ji. Děti do fronty. Paní Málková se obléká a bere síťovku (někdo ji tam musí pověsit ve chvíli, kdy je sražená autem na zemi a odhodí ji a rychle si sundá i čepici a šálu, také děti si musí vyndat kapry, pak už nejsou potřeba). Jde pomalu do fronty. Poklepe paní Voráčkové na rameno:

Paní Málková: DOBRÝ DEN, PANÍ VORÁČKOVÁ.

Paní Voráčková: DOBRÝ DEN.

Paní Málková: TAK MĚ NAPADLO, PANÍ VORÁČKOVÁ, ŽE JESTLI MÁTE PRAVDU, TAK JSEM ÚPLNĚ ZTRACENÁ.

Paní Voráčková: ALE VŽDYŤ JEŠTĚ NENÍ KONEC! POJĎTE, PŮJDEME TO SPOLU BOHU VŠECHNO ŘÍCT. (*odvádí paní Málkovou dozadu*) A VY? (*otočí se k publiku*) JESTLI OPRAVDU TOUŽÍTE ZNÁT PRAVDU, ŘEKNĚTE O TOM BOHU. ON VÁM ODPOVÍ.

Druhá sloka „Pán Bůh má rád bez rozdílu...“, v půlce do řady a úklona.